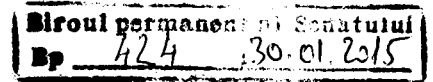

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

81
22.01.2015

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali*, inițiată de domnul senator PD-L Valeriu Todirașcu (Bp. 424/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 9 și art. 15 din *Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unei noi situații de încetare de drept a mandatului aleșilor locali¹, respectiv condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru o infracțiune de corupție sau o infracțiune de serviciu (reglementate la art. 289-art. 309 din *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*).

---

¹ Consilier local, consilier județean, primar, președinte de Consiliu Județean

II. Observații

1. Potrivit intenției inițiatorilor prin propunerea legislativă se urmărește adăugarea unei noi situații de încetare a mandatului aleșilor locali, respectiv condamnarea prin hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune de corupție sau de serviciu prevăzute la art. 289-309 din Codul penal, indiferent de pedeapsa dispusă de instanța de judecată (pedeapsă privativă de libertate, amendă penală etc.)

Menționăm faptul că textele legale ce se doresc a fi modificate prin această inițiativă prevăd, în prezent, că încetarea de drept a mandatului de ales local, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, are loc în caz de *„condamnare, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate”*.

Actualele prevederi stabilesc ca și situație de încetare a mandatului aleșilor locali, situația în care aleșilor locali care au săvârșit o infracțiune li se dispune cea mai severă sancțiune penală, respectiv pedeapsa privativă de libertate, fără a distinge între tipurile de infracțiuni sau dacă acestea au fost săvârșite cu intenție sau din culpă.

Considerăm că prin modificarea preconizată, aleșilor locali care sunt condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de corupție sau de serviciu sau care sunt condamnați la o pedeapsă privativă de libertate le încetează de drept mandatul, creându-se, astfel, o disproporție juridică referitoare la infracțiunile și sancțiunile aferente acestora, care atrag încetarea de drept a mandatului aleșilor locali.

Menționăm și faptul că așa cum este reglementarea în vigoare, aceasta cuprinde infracțiunile vizate de inițiativa legislativă. Astfel, arătăm că infracțiunile prevăzute la art. 289-309 sunt sancționate, în principal, cu pedepse private de libertate, doar articolele 296, 298, 300 și 302-305 prevăzând ca sancțiune alternativă amenda (purtarea abuzivă, neglijența în serviciu, uzurparea funcției, violarea secretului corespondenței, divulgarea informațiilor secrete de stat, divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, neglijența în păstrarea informațiilor).

În aceste condiții, apreciem că reglementarea în vigoare ce vizează încetarea de drept a mandatului aleșilor locali ține cont de gravitatea faptelor penale săvârșite de aleșii locali, reflectată în pedeapsa dispusă de instanța judecătorească, respectiv pedeapsa privativă de libertate.

2. Totodată, menționăm faptul că noțiunea de „condamnare” are în vedere numai o parte dintre soluțiile pe care le poate pronunța instanța de judecată în cadrul unui proces penal. Astfel, *condamnarea* se pronunță, potrivit art. 396 alin. (2) din *Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*, „dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat”.

Pe lângă soluția de *condamnare*, conform dispozițiilor art. 396 alin. (1) din *Codul de procedură penală*, instanța de judecată poate pronunța și *renunțarea* la aplicarea pedepsei ori *amânarea* aplicării pedepsei, modalități alternative la executarea pedepsei în regim de detenție. Astfel, *renunțarea* la aplicarea pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat în condițiile art. 80-82 din *Codul penal*, iar *amânarea* aplicării pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 83-90 din *Codul penal*.

Având în vedere cele menționate, apreciem că ar fi fost necesară clarificarea intenției inițiatorului cu privire la includerea renunțării pedepsei ori a amânării aplicării pedepsei, în caz contrar, varianta propusă prin inițiativa legislativă ar cuprinde numai soluțiile de *condamnare* pronunțate de instanța de judecată, indiferent că vorbim de *condamnarea* cu executare ori *suspendarea* executării pedepsei sub supraveghere.

3. După intrarea în vigoare a noilor coduri în materie penală și procesual penală, efectul pe care legiuitorul l-a dat acestor modalități judiciare de individualizare a pedepselor nu este identic, soluțiile diferite fiind luate din considerente de oportunitate.

Astfel, cu titlu de exemplu, precizăm că, în cazul polițiștilor, „În cazul în care s-a dispus *clasarea*, *renunțarea la urmărirea penală*, *achitarea*, *renunțarea la aplicarea pedepsei*, *amânarea aplicării pedepsei*, precum și în cazul *încetării procesului penal*, polițistul va fi repus în toate drepturile anterioare, inclusiv *compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție*, respectiv a *suspendării din funcție*, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne”².

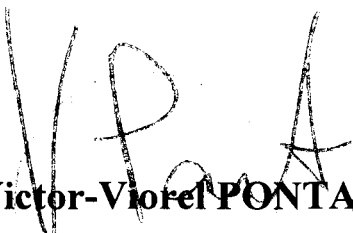
² *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*

În cazul judecătorilor și procurorilor, aceștia sunt eliberați din funcție în cazul în care se dispune „condamnarea și amânarea aplicării pedepsei dispuse printr-o hotărâre definitivă”³. De asemenea, magistratul va fi eliberat din funcție și în cazul „renunțării la urmărirea penală și renunțării la aplicarea pedepsei dispuse printr-o hotărâre definitivă, dacă s-a apreciat ca nu se impune menținerea în funcție”⁴.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu

Președintele Senatului

---

³ Art. 65 alin. (1) lit. f) din *Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

⁴ Art. 65 alin. (1) lit. f¹) din *Legea nr. 303/2004*